

dette om os, som gjøre de samme Fordringer med Hensyn til en stor Deel af Holsteen, som vi gjøre med Hensyn til Slesvig? Lad os dog ikke saaledes, ved at see lutter Spørgsmaal og Gjenfærd, forhindre, at man kan komme hinanden imøde og opnaae et tilfredsstillende Resultat (Hør! Hør!). Jeg troer, at det ærede Ministerium vil gjøre vel og klogt i at gjøre alle de Indrømmelser, som det kan gjøre. Vel har den ærede Udenrigsminister sagt: Hvor skal jeg finde den offentlige Mening? Var der ikke Ni, som havde een, Syv, som havde en anden, og endelig atter Ni, som havde en tredie Mening? Men om det vare dog alle Femogtyve enige, derom nemlig, at dersom Udenrigsministeren kunde gaae ind paa at lade være at ophæve Kongelovens Arvefølge, da vilde de villigen gaae ind paa dette (Bevægelse). De, der havde erklæret sig ivrigt for Ministeriet, de gjorde det kun for Ministeriets Skyld. I det saaledes Passerede havde den ærede Udenrigsminister efter min Mening altsaa dog et Fingerpeg om Stemningen. Jeg siger ikke dette, for at udtale nogen Bebrejdelse for den hele Maade, hvorpaa han har ledet Underhandlingerne i denne Sag; men jeg troer dog, at det derefter maatte være klart for Ministeriet, at Gjennemførelsen af det kongelige Budskab, naar man vil lade Ophævelsen af Kongelovens Arvefølge falde bort, var aldeles utvivlsom (Ja! Ja!). Der vilde ikke have reist sig een Stemme imod det. Derimod husker man vel paa, at simpel Stemmeafstemning afgjor ikke denne Sag. Derfor gjøre man de Indrømmelser, som man troer, at man kan gjøre. Jeg for mit Vedkommende erklærer, at jeg stemmer for det kongelige Budskab aldeles uforandret; men man huske alligevel paa, at der hersker stor Betænktheden i saa Henseende hos mange Medlemmer her i Salen. Og man sige ikke, at disse ere Sjænder af Ministeriet, det er ikke Tilfældet. Man huske paa, at, naar en Fjerdedeel af Forsamlingens Medlemmer bliver stødende, naar de efter Ministeriets Ønske skulde reise sig, da bliver ikke det til Lov, som Ministeriet ønsker skulde blive til Lov. Derfor troer jeg, at det er klogt og rigtigt, at Ministeriet søger at

gjøre alle de Indrømmelser, som det kan gjøre. Jeg troer ikke, at en Fasthed, som ikke gjør nogen som helst Indrømmelse, vil geraade Ministeriet til Væ; en saadan Fasthed kunde maaskee bifaldes, hvis det laa fuldkomment klart og sikkert for Dagen, at Ministeriets Ønske vilde gaae igjennem; men med den Tvivl, der er hos saa mange Medlemmer, troer jeg, at det vilde være uforsvarligt, om ikke Ministeriet gjorde alle de Indrømmelser, som det maaskee finder uaførlige, betydningsløse o. s. v., men som dog for mange Medlemmer mulig vil have en saa stor Betydning, at de, naar ingensomhelst Indrømmelse skeer, muligens kunne finde sig foranledigede og forpligtede til at stemme imod Budskabet i dets nuværende Form.

Valentin: Da det er uvist, om jeg vil see mig istand til, idetmindste for hele Tiden, at kunne deeltage i anden Behandling af denne Sag, har jeg troet at turde tillade mig allerede nu at udbede mig Ordet, saameget mere som maaskee de Bemærkninger, jeg skal tillade mig, netop paa dette Stadium af Sagen ere paa deres rette Plads. Det er vistnok ikke først ved de Debatter, som ere blevne førte i disse Dage, og de vægtfulde Foredrag, vi have hørt, at Enhver af os er bleven greben af Tanken om Sagens Bigtighed. Allerede lige fra det første Øieblik, den blev fremlagt for os, har vistnok Enhver indseet, at den i Bigtighed langt overgik de øvrige Sager, der ellers pleie at være Gjenstand for vore Overbetælsler. Men, forholder det sig saaledes, da maae vi ogsaa Alle føle det store Ansvar, som knytter sig dertil, et Ansvar, som Ingen af os kan gjøre sig lettere ved en Forestilling om, at det deles af saa Mange, ved en Betragtningssmaade, ifølge hvilken den enkelte Personlighed skulde tabe sig i Mangfoldigheden, et Ansvar, som vi endnu mindre bør friggjøre os for, ved at paakjyde og overføre det paa Andre, end det retligen paahviler (Hør!).

Vi tør derfor heller ikke friggjøre os for klart at overveie hos os selv og tydeliggjøre for Andre, hvorledes vor Stilling i denne Sag virkelig er. Vi tør ikke lade det Spørgsmaal være ubesvaret, hvis Ansvar er, og for hvad. Komme vi maaskee ogsaa her til Noget, om